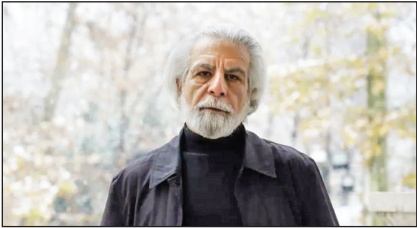

کوتاه‌تر از گزارش

منوچهر شاهسواری

دبیر جشنواره فیلم فجر می‌شود؟

از اردیبهشت تا امروز که تنها ۲ماه به زمان برگزاری بزرگ‌ترین رویداد سینمایی ایران مانده بحث‌های زیادی در مورد دبیر این رویداد مطرح شده است و از روز گذشته هم در خبرهای غیررسمی از انتصاب منوچهر شاهسواری صحبت می‌شود.

ابتدا قرار بود مجتبی امینی که در دوره گذشته دبیر جشنواره فیلم بود، امسال هم همین سمت را داشته باشد، اما اردیبهشت‌ماه اعلام شد که مجتبی امینی دبیر این دوره جشنواره نیست و در حکمی محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی با حفظ سمت به‌عنوان دبیر چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر معرفی شد. اما با تغییر دولت و به‌دنبال آن وزیر ارشاد، خزاعی هم دبیر این دوره فیلم هم نخواهد بود.

او در گفت‌وگویی که شهرپورماه با خبر آنلاین داشت، گفته بود نمی‌دانم دبیر جشنواره خوام بود یا خیر. اما ۲۰مهرماه و در جشنواره فیلم کودک اصفهان، او رسماً اعلام کرد که از ریاست س‌سازمان سینمایی خداحافظی کرده است. به این ترتیب مشخص شد که او دبیر جشنواره فیلم هم نخواهد بود.

او در این مصاحبه گفته بود: «البته من نیامده بودم که دبیر جشنواره فجر باشم، اما در سال پایانی با آقای اسماعیلی (وزیر ارشاد پیشین) به این نتیجه رسیدیم که دبیر دوره آخر جشنواره فجر در دولت سیزدهم من باشم. طبیعتاً اگر رئیس سازمان سینمایی نباشم باید دبیری جشنواره فجر را هم به رئیس بعدی واگذار کنم تا آنها نیز برنامه‌ریزی خودشان را داشته باشند.»

عذرخواهی وزیر ارشاد

اول آبان عباس صالحی، وزیر ارشاد

در حاشیه جشنواره فیلم کوتاه تهران، درباره دبیری جشنواره فجر که همچنان تکلیفش مشخص نیست، گفته بود به زمان نیاز است: «جازه دهید کمی زمان بگذرد و آقای فریدزاده مستقر شوند و تصمیم لازم در این موضوع را بگیرند. شهرپورماه که به وزارتخانه آدمم، وضعیت جاری را بررسی و با حدود ۴۰-۵۰ نفر از مدیران و معاونان دوره قبل گفت‌وگو کردیم. از میانه شهرپورماه وارد بررسی تغییرات و انتصابات شدیم. با تجربه‌ای که از گذشته داشتم احساس کردم بهتر است که در گام نخست معاونان و مدیران حوزه ستادی را چپش کنیم. بر همین اساس چند معاون ستادی انتخاب شدند و سپس مدیران تخصصی را منتصب کردیم. قول داده بودم که تا انتهای مهر این مسئله تعیین تکلیف می‌شود، اما اطلاعات برای مشاغل حساس روندی طولانی دارد و این روند با افزایش استعلامات طولانی‌تر تم شده است. علاوه بر این، تراکم استعلام‌ها بالا و شریاسطی متوجه می‌شود منطقه‌ای در وضعیت خاصی است و باید به مسئولان مربوط حق داد. تا به امروز معاونان مختلفی در وزارت ارشاد انتخاب شده‌اند، چند مجموعه دیگری هم که باقی مانده از جمله معاون هنری از ناحیه ما معرفی شده‌اند، اما منتظر پاسخ استعلامات هستیم. با این حال، من بابت این موضوع باید عذرخواهی کنم.»

گمانه‌زنی‌ها

در این مدت اسم‌های مختلفی برای تصدی دبیری جشنواره فیلم مطرح شده است. حتی گفته شده بود ممکن است به‌دلیل کمبود وقت، رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی خودش دبیری این دوره از جشنواره را به‌عهده بگیرد. در کنار او اسم‌هایی مثل علیرضا تابش، محمد حمیدی‌مقدم، ابراهیم داروغه‌زاده، مهدی طباطبایی‌نژاد و محمدمهدی عسگری‌پور هم مطرح شده بود که هیچ کدام البته به این سمت انتخاب نشدند.

منوچهر شاهسواری، گزینۀ جدید

از روز گذشته از منوچهر شاهسواری هم به‌عنوان کاندیدای دبیری جشنواره اسم برده می‌شود و به شکل غیررسمی گفته شده رئیس سازمان سینمایی، منوچهر شاهسواری را در حکمی به این سمت انتخاب کرده است. هرچند این خبر غیررسمی است اما رسانه‌ها واکنش‌های مثبتی به این انتخاب داشته‌اند و پیش‌بینی کرده‌اند با دبیری او اتفاق‌های مهمی در جشنواره رخ دهد. شاهسواری علاوه بر تهیه‌کنندگی فیلم‌هایی مثل مزار شریف، فصل باران‌های موسمی یک گزارش واقعی، مخممه و ماه و خورشید پست‌های اجرایی مهمی هم داشته است. او قائم‌مقام خانه سینما، عضو شورای اتحادیه تهیه‌کنندگان و توزیع‌کنندگان فیلم و رئیس شورای صنفی نمایش بوده و از سال ۹۵ تا سال ۱۴۰۱ هم به‌عنوان مدیرعامل خانه‌سینما فعالیت کرده است.

سینما باید امیدبخشد

بابک‌خواجه‌پاشا، کارگردان «در آغوش درخت»: دمدستی‌ترین کار برای تأثیرگذاری حجم ترازوی و بدیختی کاراکترهاست. برای نشان دادن این موضوع وارد آپارتمان‌های فلاکت‌بار می‌شوند و برای جذب مخاطب، پدر بی‌شرفی را نشان می‌دهند که خانواده را تحت سیطره خود گرفته است. فرهنگ سینما فرهنگ امید است،/ایلنا

تقلید صدا اشتباه است

داود نماینده، صداییشه: این جوانانی که می‌توانند تقلید کنند چرا از صدای خودشان استفاده نمی‌کنند؟ با این کار صدایشان بین مردم می‌پیچد و مردم می‌گویند این صدا صدای طبیعی است. بنابراین، تقلید اشتباه است. / سینماپرس

فیلم خوب دردسترس نیست

گفت‌وگو با سیدعماد حسینی، کارگردان «استاد»

این نمایشنامه دوپرسوناوزه درباره دانشجوی دختری به نام «گارول» است که استاد مردش به نام «جان» را به تعرض متهم می‌کند. جان که در

آستانه ترقیع رتبه قرار دارد و این مسئله می‌تواند به اعتبار حرفه‌ای او لطمه بزند، سعی می‌کند کارول را متقاعد کند که او دچار سوءبرداشت شده و جان نیت سوئی نداشته است. «استاد» که از ۱۸مهر

گفت‌وگو

ناصر احدی

روزنامه‌نگار

«استاد»، نخستین فیلم بلندسیدعماد حسینی و به تهیه‌کنندگی بهروز افخمی، با نگاهی به نمایشنامه «اولئانا» نوشته دیوید ممت ساخته شده است.

«استاد» برداشتی از نمایشنامه «اولئانا»

نوشته دیوید ممت است. فیلم شما را می‌توان اقتباسی وفادارانه از این نمایشنامه دانست یا صرفاً برداشتی آزاد از آن است؟

کار ما فیلمنامه اورجینال است. ما برداشتی از «اولئانا» داریم. در حقیقت انگار که من و پیام لاریان که نویسنده فیلمنامه بوده‌ایم، این نمایشنامه را خوانده‌ایم و گذاشته‌ایم کنار. فیلمنامه ما فقط اشتراک موضوعی با نمایشنامه ممت دارد. به همین دلیل کار ما برداشت آزاد محسوب می‌شود و اقتباس به‌حساب نمی‌آید.

زمانی که این فیلم ساخته شد، موضوعش به‌روز و داغ بود.

موضوعات انسانی کهنه نمی‌شوند. همانطور که خیلی از کارهای داستایوفسکی را اگر حالا بخوانید، کاملاً موضوع روز به‌حساب می‌آیند. چون مسائل انسانی مسائلی هستند که بارها در تاریخ تکرار شده‌اند و باز هم تکرار خواهند شد.

چقدر تجربه‌های تئوریکسی که در مطالعات

سینمایی داشتید، در ساخت فیلم به کارتان آمد؟ خیلی مؤثر است. مطالعات نظری باعث می‌شود که افق دید انسان وسیع شود و نسبت بین مطالعات نظری و خودفیلم را می‌توان در روح کار پیدا کرد؛ برای مثال، در کتاب «سینمایی دیگر» که امتداد کتاب «غربی‌زدایی مطالعات فیلم» است، از این زاویه به کیارستمی نگاه کردیم که کیارستمی دنبال شیوه‌های کمتر استفاده‌شده یا استفاده‌نشده در بیان سینمایی بود؛ یعنی کیارستمی می‌خواست شیوه‌های سینمای رایج و تجاری دنیا را – که حدود ۹۰درصد فیلم‌ها براساس آنها ساخته می‌شود – کنار بگذارد و دنبال قواعد بیانی جدید می‌گشت. «غربی‌زدایی مطالعات فیلم» مجموعه مقالات و گفت‌وگوهایی بود با آدم‌هایی که همین دغدغه را دارند؛ یعنی دنبال شیوه‌های متفاوت غیرغربی در مطالعات سینمایی در اقصی نقاط دنیا می‌گردند. در دکوپاژ و کارگردانی فیلم هم تلاش‌مان بر این بود که س‌ر‌اع شیوه‌های کمتر رایج، حداقل در سینمای ایران برویم. حالافیلم را که ببینید متوجه می‌شوید فیلم ما از لحاظ فیلمنامه و کارگردانی از شیوه‌ای

متعادلی از این دو گونه قرار بگیرد. کاری که چند فیلمساز مورد علاقه خود انجام داده‌اند؛ کارگردانانی همچون میشائیل هانکه، کریستین مونجیو و برادران داردن. این فیلمسازهای محبوب من به نوعی در مرز این دو گونه می‌ایستند و فکر می‌کنم فیلم من هم همینطور است.

حضور بهروز افخمی به‌عنوان تهیه‌کننده چه تأثیری داشت؟

ما کار را با تهیه‌کننده دیگری شروع کردیم و پروانه ساخت گرفتیم. حتی ۳ روز در لوکیشنی فیلمبرداری کردیم و بعد متوجه شدیم که آقای معجوننی تومور مغزی دارد و بینی‌اش چشم‌چپش از بین رفت. ناچار شدیم کار را متوقف کنیم. خود معجوننی تأکید کرد که بازیگر را عوض کنید. ما گفتیم می‌خواهیم صبر کنیم و با ششما بگیریم. خوب، ۳ماه وقفه افتاد تا آقای معجوننی رفت تومور را در آورد و تجدید قوا کرد و برگشت سر کار. وقتی ایشان آمد سر کار، تهیه‌کننده قبلی اصراف داد.

می‌دانید که فیلم‌اولی‌ها ناچارند به برخی تهیه‌کننده‌ها باج بدهند یا از فیلم‌اولی‌ها پولی می‌گیرند یا برخی تهیه‌کننده‌ها می‌گویند فلان کس من در فیلم بازی کند و هزار جور مسائل دیگر. به هر حال تهیه‌کننده قبلی خودش را کشید کنار و شانس ما بود که بهروز افخمی آمد و اصلاً اتفاق بزرگی برای کار ما رقم خورد. بهروز افخمی کارگردانی صاحب‌سبک است، ولی در موضع تهیه‌کننده مشورتش را می‌داد و اجازه می‌داد که من تصمیم بگیرم.

خوب، می‌دانید این ویژگی در مورد تهیه‌کننده‌هایی که کارشان را بلد نیستند و بویی از کارگردانی هم نبرده‌اند نادر است، چون می‌خواهند به هر طریقی در کار کارگردان مداخله کنند، چه برسد به ایشان که کارگردانی صاحب‌سبک و مسلط به تکنیک است.

پس حضور افخمی به‌عنوان فردی باتجربه در کنار شما قوت قلب خوبی بوده‌است.

حتماً اینطور بوده. واقعا اعتمادبه‌نفس گروه و خود من را بالا برد. هر تهیه‌کننده‌ای چنین تأثیری ندارد، ولی بهروز افخمی واقعا کمک کرد، راهنمایی کرد و در عین حال چیزی را به من تحمیل نکرد.

استفاده می‌کند که شاید مقداری برای مخاطب ایرانی غریب باشد.

همین غرابت برای مخاطبی که طی سال‌ها به تنبلی ذهنی عادت داده شده، پس‌زنده نیست؟

نه، غریب‌بودن لزوماً به‌معنای غیرجذاب بودن نیست. مخاطب ما کمتر با آثار خوب روبه‌رو می‌شود؛ یعنی چیزهایی که می‌بیند یا راحت‌الحلقوم‌های فرهنگی‌اند یا چیزهایی مبتذل؛ برای نمونه، آثار مرحوم کیارستمی در زمان حیاتش ارکان درستی در کشور نداشت. خاطرم هست که روزی فیلم «طعم گیلان» را در خانه گذاشته بودم و داشتم می‌دیدم. مادر داشت در آشپزخانه آشپزی می‌کرد.

چند دقیقه‌ای از فیلم را همینطور از آشپزخانه دید و بعد آمد کنار من نشست و تا آخر فیلم را تماشا کرد. اواسط فیلم از من پرسید این فیلم را تلویزیون گذاشته یا تو؟ گفتم من گذاشتم. تا آخر فیلم را دید و کاملاً جذب فیلم شده بود. ببینید، مادر من به‌عنوان یک زن خانه‌دار می‌تواند با «طعم گیلان» از تباط خوب برقرار کند، منتها «طعم گیلان» را کی نشانش داده‌ایم؟

یعنی شما معتقدید که مخاطب ایرانی اصلاً آثار خوب را ندیده‌است؟

چون اصلاً اینها در اختیارش نیست. نه تلویزیون اینها را پخش می‌کند و نه سینماها. اصلاً این فیلم‌ها را نمی‌بیند که بتواند تصمیم بگیرد این را می‌خواهد یا چیز دیگری را. حالا من در فیلمم در نقطه‌ای قرار گرفته‌ام که سعی کرده‌ام این دو گونه را به هم نزدیک کنم؛ یعنی گونه کاملاً روشنگری و گونه کاملاً تجاری. یعنی فیلمم در مرز

حسن معجوننی در نمایی از فیلم «استاد» ساخته‌عماد حسینی

«خانه‌دار» با آنتونی‌هاپکینز

اوما تورمن، آنتونی‌ هایکینز و فیبی داینور در یک فیلم عاشقانه با عنوان «خانه‌دار» بازی خواهند کرد. بازیگران این فیلم شامل اوما تورمن، بازیگر نامزد اسکار و سیر آنتونی‌ هایکینز، برنده ۲جایزه اسکار برای فیلم‌های «پدر» و «سکوت برها» و فیبی داینور، بازیگر «بجر تون» و «بازی جوانمردانه» خواهند بود. ریچارد ایر این فیلم را که فیلمنامه‌اش به‌قلم نویسنده پرفروش، رز ترمین برمیآید داستان کوتاهی از خود وی نوشته شده است، کارگردانی خواهد کرد. «خانه‌دار» در چشم‌انداز مرموز، غم‌انگیز و وحشی کورتوال در کنار اقیانوس اطلس انگلستان شکل می‌گیرد، جایی که دنی با بازی تورمن به‌عنوان یک زن خانه‌دار در خانه‌ای بزرگ و تاریخی متعلق به لرد دی ویتز با بازی هایکینز کار می‌کند. داینور، بازدیدکننده‌ای جوان که رمان‌نویس است و در نقش نویسنده مشهور دافنه دو موریه (نویسنده «ریکا») ظاهر شده، فضای آنجا را عوض می‌کند. به گزارش مهر به نقل از زورایتی، ایر در بیانیه‌ای گفت: فیلمنامه رز ترمین به عشق، ترس، خیال، آرزو و جاه‌طلبی، مرگ و میراث می‌پردازد و غنی و پر تلاطم است. هوگو گرومبار، تهیه‌کننده هم از ریچارد ایر به‌عنوان داستان‌پرداز ی چیره‌دست یاد کرد که فیلم‌هایش جایزه برده‌اند. «خانه‌دار» فراتر از فضای عاشقانه‌اش، پر از پیچ و تاب‌های مبتکرانه درباره چالش در جهان امروز برای یافتن هدف و هویت است.این فیلم قرار است برای مخاطبان جهان در پایان سال ۲۰۲۵ روی پرده برود.

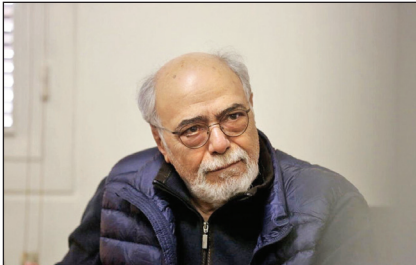
هالیوود

پنجشنبه ۱۰ آبان ۱۴۰۳ – شماره ۹۲۴۳

صفحه‌آرا: بهروزقلی‌پور

صحنه

بازگشت به صحنه پس از ۸سال

اکبر زنجان‌پور، بازیگر و کارگردان تئاتر، تلویزیون و سینمای ایران پس از ۸سال دوری از تئاتر، با نمایش جدیدش «کتینگ» روی صحنه می‌آید.

اکبر زنجان‌پور، هوشنگ قوانلو و محسن بهرامی بازیگران نمایش «کتینگ» نوشته زویه دورنزه و ترجمه زیبا خادم‌حقیقت با کارگردانی اکبر زنجان‌پور و تهیه‌کنندگی محمد قدس از ۱۴آبان‌ماه ۱۴۰۳ ساعت۴:۲۰ در سالن استاد ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه خواهد رفت.

همزمان با رونمایی از پوستر نمایش باطرحی از علی زندیسه، پیش‌فروش بلیت‌های این اثر نمایشی آغاز شد.

اکبر زنجان‌پور، هوشنگ قوانلو و محسن بهرامی بازیگران نمایش «کتینگ» هستند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: زندانی تازه‌وارد به سلول یک بازیگر تئاتر و استاد بازیگری است. همین امر هم‌سلولی‌اش را که خلافکار است، به این فکر می‌اندازد که از او آموزش بازیگری ببیند و بازیگر شود.

سینمای ایران

«عروسی در برف» با نسرین مقانلو و محسن قصابیان

فیلم سینمایی «عروسی در برف» جلوی دوربین می‌رود. «عروسی در برف» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدرضا رحمانی به‌تازگی وارد مرحله پیش‌تولید شده است و بعد از انتخاب کامل بازیگران و عوامل پشت‌دوربین اواخر آبان‌ماه در تهران و حومه‌تهران مقابل دوربین می‌رود. تاکنون از میان بازیگران این فیلم محسن قصابیان، محمد اسدنیا و نسرین مقانلو قطعی شده است. طرف‌روزهای آتی چند بازیگر شناخته‌شده دیگر به گروه بازیگران این فیلم اضافه خواهند شد. بازی محسن قصابیان به‌تازگی در سریال «هاربوش» مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است. «عروسی در برف» مضمونی اجتماعی با ارگه‌هایی کم‌دی دارد و در خلاصه‌داستانش آمده: ناپدید شدن محراب و ثنا خانواده‌هایشان را دچار چالش‌های عجیب می‌کند. آنها در پی فرزندانشان هستند و با دخالت باز پرس پرونده، ماجرا به سمت و سنویی دیگر می‌رود. «آنها مرا دوست داشتند» به کارگردانی محمد رضا رحمانی این روزها روی پرده سینماهاست.

هالیوود

چین از رقابت اسکار ۲۰۲۵ خارج شد

فیلم مستند «غرق شدن لیسبون مارو» از سوی آکادمی برای شرکت چین در نود و هفتمین دوره جوایز اسکار، واجد شرایط شناخته‌نشد و ظاهر برای جایگزینی آن خیلی دیر است. قوانین شاخه بهترین فیلم بین‌المللی ایجاب می‌کند که یک فیلم برای واجد شرایط بودن دیالوگ‌هایی عمدتاً غیرانگلیسی (بیش از ۵۰درصد) داشته باشد.

این در حالی است که مستند «غرق شدن لیسبون مارو»، به کارگردانی فانگ لی که از سنسوی کمیته اسکار سینمای چین به کارگردانی اسکار معرفی شده بود، فاقد چنین شرایطی است. از آنجا که چین این فیلم را اندکی قبل از پایان مهلت معرفی در اکتبر (۱۱مهر) به آکادمی ارسال کرده است، پس از مشخص شدن واجد شرایط نبودن فیلم، زمانی برای چین وجود ندارد تا فیلم جدیدی معرفی کند.

به گزارش ددلاین، اگرچه این فیلم در شاخه بهترین فیلم بلند بین‌المللی واجد شرایط نیست، اما همچنان واجد شرایط رقابت برای اسکار بهترین مستند بلند است.